

Uredništvo in uprava:
Strossmayerjev trg 1 / Tel. št. 73

Leto XXIV

Št. 9.

Kranj, 2. marca 1940.

Izhaja vsako soboto
Naročnina: celoletno din 40,
polletno din 20, četrletno din 10

Zapletljaj na vzhodu

Sest mesec že riše sedanja vojna pošastve nad evropsko celino, gospodarsko, vojaško, ali vsaj politično pa je v tem konfliktu mobiliziran ves svet. Koliko se je živjele spremenilo od usodnega 1. septembra 1939, ki bo v zgodovini zaznamovan kot pričetek druge velike tragedije človeštva v 20. stoljetju.

Ne samo, da se je spremenil politični obraz Evrope, da je bila Poljska izbrisana z zemljevida, da so nastale velike teritorialne spremembe v vzhodni Evropi, da grozi Finski pogrom v pogin, da so v vrtine vojnega konflikta, ali vsaj v njegovo območje potegnjene tudi skandinavske države, marveč se je spremenilo tudi vse gospodarsko in družabno življenje vojujočih se strank, kulturno življenje zastaja, notranje politične borbe so potihnilo in se umaknile brigi za zunanjost in obstoj držav.

Evropska vojna pa tudi nevtralnim državam nalaže skrb za oboroževanje in priprave na morebiten nenaden napad, povzroča velikanske gospodarske težave, zlasti malim državam, ki se ne smejo zameriti ne na eno, ne na drugo stran in se zdi, kot da so v kleščah, ki s svojim prijemom nočejo popustiti.

Odločitve pa ni nobene. Ne na tem, ne na onem bojišču, čeprav so na Finskem zadnje tedne srditi boji. Ob Maginotjevi in Siegfriedovi črti voda zatije, ki je včasih prekinjeno z malimi spopadi v zraku in s poročili o nekoli bolj živahnih borbi na morju.

Ceprav je evropska vojna bila dosedaj le gospodarska vojna, ker je tudi namen smoter Anglije, da ob čim manjši izgubi človeških žrtv Nemčijo z blokado gospodarske uniji in prisili na kolena, se vsi vojaški strokovnjaki in napovedovalci bodočih dogodkov strinjajo v tem, da bo na spomlad prišlo do odprih bitk. In to ne na zapadu, ampak nekje na vzhodu.

Casopisje namreč že tedne in tedne namigava na možnost spopada na vzhodu, kjer bi se otvorila tretja fronta, če ne bosta zapadni velesili bolj aktivno pritisnili na finskem bojišču. V politični geografiji časopisnih poročil se je pojavi nov terminus technicus: „bližnji Vzhod“, ki pomenja ozemlje okrog obal Crnega morja, odkoder je pa tudi dohod v Indijo.

Kdor je budno zasledoval razvoj dogodkov od januarja mesca dalje, je opazil več simptomov, da se na vzhodu nekaj pripravlja. Brali smo o zbiranju čet na rusko-turški meji, o petrolejskih vrelcih ob Crnem morju, ki so v nevarnosti. Zelo zagonetno je bilo zbiranje nemških čet v južni Galiciji ob železniški proggi v smeri proti Rumuniji in Črnomorju. Enkrat smo slišali pritridle, drugič zopet zanikujoče vesti o tem zagonetnemu premikanju nemških čet, kot so zagonetni vsi nemško-ruski načrti. Uglichalo se je, ali Nemci stražijo petrolejske vlake, ali so jim Rusi prepustili južno Galicijo, ali se celo pripravljajo na vpad proti vzhodu.

In če za zaključek še upoštevamo turške vojne priprave ob ruski meji, katero si je prišel ogledat in nadzirati sam ministrski predsednik ter vznešenje v Iraku, Iranu in Afganistanu, nam postane jasno zanimanje vse evropske odnosno svetovne javnosti za „bližnji Vzhod“.

Stalische Balkana in njegova absolutna neutralnost nam je pa itak znana, vemo pa tudi to, da bi eni ali drugi stranki zelo konveniralo, če bi se Balkan nagnil na njeno stran in postal pozorišče obračunavanja obeh nasprotnikov. Pod temi auspicijami si moramo tudi ogledati nedavni sestanek držav Balkanske zveze v Beogradu, ki pač niso smele sprejeti kak sklep vojaške narave, ampak so razpravljale le o gospodarskem sodelovanju.

Spriči teh dejstev ni eduno, če se napoveje za začetek spomladni obširna, ali celo glavna vojna aktivnost na bližnjem vzhodu, v zapadni Aziji. Evropska zapadna fronta bo, kar mnogi domnevajo, ostala še nadalje razmeroma mirna, ker tukaj ne ena, ne druga stran ne more upati, da bi uspešno prodrla težko za-

Minister dr. Krek častni občan v Predosljah

V soboto mu je bila slovensko izročena diplomska častnega članstva

V soboto zvečer je bila slavnostna akademija na čast ministru dr. Kreku ob izročitvi diplome častnega članstva občine Predoslje. Slovesnost je priredila uprava občine Predoslje v dvorani Prosvetnega doma, ki je bila do zadnjega kotička napolnjena.

Ob napovedanem času je prispel minister dr. Krek v spremstvu tajnika inž. Slapšaka, bivšega poslance Starete in tovarnarju Jožko Zabretna. Med odličnimi so bili navzoči tudi okrajni glavar dr. Vidic, domači župnik duhovnik Zupanc, banski svetnik in župan iz Senčurja g. Umnik, predsednik JRZ za Kranj dr. Megušar, župan občine Predoslje Ivan Zabret s celokupnim občinskim odborom.

G. minister je bil ob vstopu v dvorano sprejet z velikim navdušenjem in dolgotrajnim plaskanjem. Z održo je zadonela državna himna, ki jo je zapel domači pevski zbor pod vodstvom g. Fajona.

Spored celotne akademije je bil zelo spremno izbran in pripravljen pod skrbnim vodstvom nadučitelja g. Fajona in domačega kaplana g. Jegliča. Slavnostni govor je imel podpredst. Ovsenik, ki je očratal zasluge g. ministra za občino Predoslje, nato pa je bila g. ministru izročena častna diploma po g. županu Zabretnu Ivanu. Za tem so sledile točke sporeda, ki so jih izvajali mali gospodiči, nastopile so mladenke z deklamacijami, simboličnimi vajami in mladi tamburaši. Po tem sporedu je stopil na oder vidno ganjen g. župnik duhovnik svetnik Zapanc, še vedno čil in krepak klub svoji visoki starosti, pozdravil g. ministra in v svojem govoru očrial posebne sposobnosti, vrline in zasluge častnega občana g. ministra. Za vse te tople besede in lepo pripravljeno

akademijo se je ob koncu zahvalil g. minister. G. minister je v jasnih in odločnih besedah poudaril pomen važnosti načelne vzgoje. Danšnji družbi, ki si želi miru, preti razpor in zastrupljenje. Najstrašnejša bolezni, ki izpodjeda družbo je razredno sovraščvo, ki ga uganja komunizem. Komunizem je strup za vsako življenje, kot ideologija rodi duševno plikost in plehrost, vzbuja najnižje instinkte in stremini le za materialnimi dobrinami ter seje sovraščvo, ki je strup in ostane strup, četudi služi v borbi za pravico. Po ostrih besedah obsoobe komunizma, je g. minister pokazal za zgled sedanjo boljeviško Rusijo, ki z nenasilno grabežljivostjo izvaja silo nad malo Finsko. Vedno bolj jasno vidimo, kakšni nameni vodijo danes skupni nastopi Rusije in masonov. Skupaj hočemo izvršiti krah vsemu socialnemu redu in ustroju s pomočjo kravne revolucije ter zgraditi novo družbo brez etičnih in človekoljubnih načel in kar je najlepše sejati mesto ljubezni sovraščvo. Nato se je g. minister dotaknil v kratkih besedah notranje in zunanje političnega položaja.

Po govoru g. ministra, ki je bil sprejet z velikim zadovoljstvom in navdušenjem, je prebral in izročil g. ministru predsednik krajinev JRZ g. Zabretn Jožko sledeča zaupnica:

Zbor somišljenskih JRZ občine Predoslje izreka svojemu voditelju, predsedniku senata dr. Antonu Korošcu in njegovemu naloženemu sodelavcu, gradbenemu ministru dr. Mihalu Kreku neomajno zaupanje ter globoko vdanost in zvestobo. Najprisrnejše se zahvaljuje za nujno požrtvovalnost in nesebično delo.

Ob zaključku je vsa dvorana zapela himno „Hej Slovenci“.

Mogočno zborovanje Kmečke zveze v Celju

Lepa manifestacija stanovske zavesti. — Slovenski kmetje zahtevajo banovino Slovenijo

Zadnjo nedeljo je bil v Celju, v tem prelepem biseru Štajerske zemlje, letni občni zbor Kmečke zveze, ki je najpomembnejša in najmogočnejša slovenska stanovska organizacija. Zborovanja so se udeležili delegati posameznih edinic Kmečke zveze iz vse Slovenije, tako da se lahko reče, da je bil v Celju zastopan po svojih delegatih ves slovenski kmečki stan. Občni zbor ni pomenil samo formalnost, ki jo je treba opraviti vsako leto, marveč se je pretvoril v mogočno stanovsko manifestacijo, na kateri je kmečki stan zahteval tiste osnovne pravice, ki mu kot najštevilnejšemu stanu pri-

padajo, katere si pa hoče tudi prizoriti in izvojovati.

Občni zbor je vodil njen načelnik g. senator Brodar iz Hrastja. Z velikanskim navdušenjem so zborovalci sprejeli sklep, da se pošlje vodnostne brzozavka Nj. Vel. kralju Petru II. in pozdravne brzozavke knezu namestniku, dr. Korošcu ter na druga visoka mesta. Po teh uvodnih formalnostih je imel zelo lep in izperen govor načelnik g. senator Brodar, ki je točno in brez olepljanja orisal stanje kmečkega stanu pri nas in zahteval od oblasti pomoci. Naslednji govornik g. senator Smodej, je

varovan linijo, pač pa so dani vsi pogoji, da si vojujoči se stranki prideta do živega na vzhodni strani.

S te domnevo pa pridemo takoj nehoti na drugo, namreč da bosta zapadni državi moralni priti odkrite sovraščnosti proti Rusiji. Se do nedavnega časa smo lahko sklepali, da se bosta Anglia in Francija do skrajnosti izogibali vsakega direktnega izzivanja, ki bi ju mogočno priraviti v konflikt z Rusijo. Njun načrt je bil očvidno ta, da najprej obračunata z Nemčijo, nakar bi prišli Sovjeti na vrsto. Iz izjav podanih na vodilnih mestih v Londonu in Parizu, da se bo Finski nudila vsa razpoložljiva pomoč proti Rusiji, pa lahko razvidimo, da sta zaveznički opustili svojo obzirnost napram Rusiji v zelo veliki meri, če ne popolnoma. Ako bosta na severu pomagali v boju proti Rusiji, ji tudi na jugu ne bosta priznali.

Zdi se, da sta se Anglia in Francija pripravili, da Nemčije ne bosta premagali, če istočasno ne pritisneta ob tla tudi Rusijo, kajti sovjetska pomoč v surovinah je lahko toliko, da vsa angleška blokada ne bo nič — zategla. Surovine pa so edino blago, kar Nemčija, preprečen pa je bila nujno morda nameravam vendar čez Kazakstan proti Indiji.

varn ima Nemčija sama zadost.

Da zapadni državi snujeta neko veliko akcijo na vzhodu, se razvidi že iz tega, ker imata nagromadenega ogromno vojašča v svojih tamkajšnjih provincah. Anglija v Palestini, Francija pa v Siriji. Pravijo, da ta vzhodna armada šteje blizu pol milijona mož; načeluje ji pa general Weygand, ki je znan kot zelo sposoben vojskovodja, kateremu bi utegnilo biti poverjeno vrnovno poveljstvo tudi nad angleškimi vzhodnimi četami.

Zbiranje te armade na bližnjem vzhodu govoriti ni brez pomena. Da bi se Balkan pretvoril v bojišče, je zaenkrat malo verjetno, ker hočajo balkanske države za vsako ceno ostati neutralne. Veliko bolj verjetno je druga možnost, da so angleško-francoske čete pripravljene za udarec na Rusijo — zato pa slednja utrujuje svojo mejo na Kavkazu — in sicer na njenem najobčutljivejšem mestu, namreč severovzhodno od Turčije v Kavkaziji. Tam ima Rusija svoja glavna petrolejska ložišča, če abstrahiramo še malo izkoriscene petrolejske vrelce na Uralu. Če se Angleži in Francozi poslate teh vrelcev ali jih uničijo, bosta občutno prizadeti Rusija, kot Nemčija, preprečen pa je bila nujno morda nameravam vendar čez Kazakstan proti Indiji.

IZ UPRAVE.

Nekateri naši naročniki so prejeli te dni položnice. Vljudno prosimo, da z njimi nakazujejo zaostalo naročino, ki je označena na tej ter se poslužijo tudi položnice za leto 1940.

orisal notranje in zunanje politični položaj ter med velikim odobravanjem izjavil, da slovenski kmet ne bo nikdar odstopil od zahteve po slovenski avtonomiji, katero takoj zahtevamo. Govoril je, da tudi obsodil delo nasprotnih „vođiteljev“, ki rujejo proti avtonomiji. Slovenci ne bomo nikdar pustili, da bi igrali v državi peto kolo. S hvaležnostjo se je končno g. senator še spomnil požrtvovalnega dela našega voditelja g. dr. Korošca v blagor Slovenia in vse države. Potem je sledilo tajniško poročilo g. Finca, poročilo g. Puša o „Oraču“. poročilo predsednice g. Brodarjeve o delu ZKZ je prebral g. Puš. V nadaljnji debati so se obravnavala razna vprašanja. Nato se je izvolil odbor g. senatorjev Broderjem na čelu. Sprejet je bil tudi sklep, da bo spomladni velik kmečki tabor v Prekmurju.

Občni zbor Kmečke zveze v Celju je tudi sprejel resolucijo, v katerih zahteva takojšnjo ustanovitev Banovine Slovenije, izročitev zemlje kmetu, načrno izobrazbo za kmečki stan, izboljšanje socialnih in zdravstvenih razmer, ureditev cen za kmečke pridelke in učinkovite ukrepe za izboljšanje kmečkih pridelkov.

Na prelomu

Cim so se začele v Evropi krvave sovraščnosti, je začelo vprašanje obstoja malih narodov dobivati svoj poseben pomen. Mali narodi so začeli z nekim strahom opazovati dogodke, ki so se začeli odigravati po Evropi. Baltiki, ki ni poznal vojske, stoji sredi vojni zapeljajev. Poljska — druga slovenska velesila, je pogrenjena, Češka je zasužnjena. Grešili bi proti lastnemu narodu, če se ne bi zavedali v volumni meri teh trenutkov, teh časov preizkušenj in izkušenj, ki jih bodo morali prestati vsi mali narodi. Kdo vidi naprej, kakšen bo konec? Seveda, da bomo stali ob strani dogodkov in prepustili besedo maloštevilnim tujim plačancem, potem smo v tem volumnem zgodovinskem trenutku in prelomu izgubljeni. Danes je vprašanje malih narodov tako važno, kot to ni bilo še nikoli. Vprašanje naše narodne obrambe mora biti prvenstvenega značaja. Položaj je pač tak, da dajo narodni obrambi svojstven pomen, ki se ga naj zaveda sleherni član vsakega malega naroda, tako tudi slovenskega. Če se danes mali finski narod žavo upira in bori za svobodo, kulturo in narodno ter državno vitalnost proti aziatskemu nasilju, potem bomo tudi mi imeli toliko moči in zavesti v sebi, da se ne bomo dali kratkomalo pomendrat. To bi bila prostovoljna pot v sužnost, iz katere je srečna rešitev radi maloštevilnosti popolnoma onemogočena.

Naša Jugoslavija združuje v sebi troimenovane narode Slovence, Srbe in Hrvati. Mi Slovenci se v polnem in globokem prepričanju zavemo, da je naša nacionalna bitnost možna le v skupnih mejah s Srbi in Hrvati. Zavediti pa se moramo tudi, da je vprašanje naše nacionalne bitnosti v primeru s Srbi in Hrvati res najtežje. Mi storimo kot otok, katoliški otok sredi razburkanega tujemisljnega morja. Okoli nas butajo valovi razkrstljajene in poganske miselnosti, ki se, kakor vemo, ne usmiljeno zaletavajo v nas in nas hočejo potreti. Toda, če pogledamo nazaj v zgodovino, vidimo, da so bili včasih tudi kravni časi, a nismo klonili. Danes, ko stopajo pred nas še hujši časi in ko imamo za seboj že stoletno borbo neuklonjivosti, se moramo res čuditi tistim maloštevilnim članom naše narodne družine, ki dvomijo v poslanstvo lastnega naroda. Ti ne poznaajo zgodovinske preteklosti, sami nismo toliko moči in volje, da bi stopili na branik za svojo domovino.

Kakšne so dolžnosti nas Slovencev? Gojiti moramo nacionalno zavest, ki ni le medlo čustvo nesmiselnega frazirjenja in trkanja na prsa. Nacionalna zavest, če je prava in čista,

Kako se udejstvuje kranjska dobrodelnost Z občnega zbera „Vincencijeve družbe“

V Kranju, ki je v povojni dobi postal zatočišče najzadržnejših stanov in poklicov, ki je privabil od blizu in daleč delavske možice, ki si bodojo kruha in zasiščka, bodisi v tovarni, pisarni, trgovini ali obrti, je prilike dovolj za intenzivno karitativno delo. Industrijski kraj, kot je Kranj, ima poleg bogastva in blagostanja v svoji sredi tudi "lačne, brezposelne, revne dražine z otroki, ki so potrebeni pomoč bližnjega, bolniku in stare ljudi, ki so navezani na podporo in usmiljenje ter darove in dobrobiti ljudi. Zato je v socialno tako razgibanem kraju kot je Kranj, dovolj dela na dobrodelnemu polju, še preveč, ker je tudi revščine dovolj in so potrebe vedno večje.

Vse karitativne ustanove imajo dosti prilike za udejstvovanje in med temi ustanovami je **gostov** najagilnejša Vincencijeva družba, ki v tako obilni meri lajša gorje in nudi pomoč vsem potrebnim. To njen obširno delo je tudi izprčal občni zbor, ki se je vršil v nedeljo 18. februarja popoldne po litanijsah v Marijanšču. Občni zbor je vodila predsednica gdč. Marija Roosova, ki je pozdravila vse navzoče med njimi duhovnega vodjo Vincencijevi družbi g. dekanu Skerbecu, ki sam zelo podpira delo družbe in Marijanšča.

V svojem poročilu se je nato gdč. Roosova spomnila v preteklem letu umrlih podpornih članov gdč. Jugovič Katinke in ge. Ilje Logar. Vide, zlasti pa bivše delovne članice odbora in požrtvovalne podpornice siromakov ge. Pavle Bežičeve. Naj jim bo vsem blag spomin! Zahvalila se je dalje vsem delovnim članicam za njihovo neumorno delovanje, vsem podpornim članom ter ostalim dobrotnikom, zlasti mestni občini, Ljudski hranilnici v Kranju, g. Fr. Gorjanecu, vsemu kranjskemu meščanstvu, tako trgovcem in tovarnam, posebno tovarni „Intex“, ki je s svojim velikodušnim darom pokazala pravo, razumevanje za pomoč siromakom.

Tajniško poročilo je podala nad vse požrtvovalna in agilna članica kranjske Vincencijeve družbe ga. Franja Slaparjeva, ki zasluži še prav posebno priznanje za vse svoje ogromno delo in trud. Iz poročila posnemamo, da je odbor imel 14 rednih sej in da je bila poglavita skrb posvečena našim siromakom. Odbor je razmotril, kako bi se pomagalo rewežu v teh težkih časih in kje dobiti sredstva za kritje ogromnih stroškov. Zaupali smo v Božja in On nam je pomagal. Duša pravega dejanja je ljubezen in duhovna dela usmiljenja, ki so prav tako ali pa še morda bolj potrebna, kot telesna dela usmiljenja.

Na god zaščitnika naše dobrodelne družbe sv. Vincencija Pavelskega, dne 19. julija so se odbornice skoro polnoštivo udeležile sv. maše. Dne 19. novembra na god sv. Elizabete je bila darovana sv. maša za žive in mrtve člane Vincencijeve družbe.

Obdaritve.

Glavno delo Vincencijeve družbe obstaja pa v zbiranju darov, s katerimi se ob gotovih prilikah obdaruje večje število potrebnih družin in tudi posameznikov. Nekateri reweži pa prejemajo tudi stalne mesečne podpore. Obdaritve so bile sledete:

Velikonočna obdaritev se je vršila na veliki petek v Marijanšču. Iz Kranja je bilo obdarovanih 78, iz Kokrice 8, iz Rupe 8, s Klancem in Huj 16, iz Struževega 6, iz Cirčič 15, s Primskovico 58 in še 3 drugih, torej se je skupaj obdarilo 194 obdarovancev, med katere se je razdelilo 226 kg mesa, 142 kg slanine, 645 kg mokre, 22 kg sladkorja, 14 potic in din 700., pa še nekaj drugih drobnih stvari. Stroški te obdaritve so znašali din 7.395.75. Na nabiralnih polah se je nabralo din 7.288., iz bližnjih vasi pa nekaj živil.

Dne 17. okt. in 21. nov. 1939 se je razdelilo med 91 strank 15.000 kg razlaganih bukovih drv, ki so veljale din 2.271.50. Jeseni so nabiale po vseh odbornicem živila, ki so se razdelila 14. novembra med 32 strank.

(Nadaljvanje s prve strani)

je nekaj svetega, veličastnega, ki nalaga včasih tudi težke dolnosti. Vsak član našega naroda je dolžan obdelovati narodno nivo in gojiti vse, kar je plemenitega, kar nas posebno odlikuje, in tega gotovo ali malo v našem narodu. Veliko je stvari, ki nas odlikuje in na kar smo lahko posebno ponosni. Zato pa je vsak defetizem neumesten in neupravičen. V okviru Jugoslavije nam je zajamčena svoboda in nerazdružljiva vez jugoslovenske nacionalne povezanosti. Tudi ni treba veliko filozofije. Če bi si kdo hotel prisvojiti kos njenega sosedja, gotovo ne bi njegov sosed mimo gledal, kako mu sosed prestavlja mejnike. Isto velja za zdrav razum in neupogljivo voljo, ki ve kaj se pravi živeti. Danes vidimo in dobro vemo, kako silno uspevajo sred-

Prav posebno je odbor skrbel za Miklavževno obdaritev. V zimskem času je revščina velja, zato mora biti tudi pomoč izdatnejša. Skupaj se je nabralo din 8.075.50, v blagu so to varne darovale 528 m blaga za obleke in perilo, nekaj pa so poklonili tudi tukajšnji trgovci. Želo velikodušen dar je darovala tovarna „Intex“. Kranjski trgovci so poleg blaga darovali tudi živila, nekaj pa so postale zunanje vrtečke. Razen podarjenega blaga in živil se je kupilo še za din 12.439.50 raznega blaga in živil. Miklavževna obdaritev je bila 12. decembra v Marijanšču. Obdarovane so bile skupaj 204 stranke z blagom in živili in sicer iz Kranja 93 obdarovancev, iz Rupe 12, s Primskovico 52, s Kokrice 8, iz Cirčič 11, s Klancem in Huj 19, iz Struževega pa 9.

Redno mesečno podpora po din 30.— je prejemalo 9 siromakov. Izredni podpor v denarju je bilo deležnih 19 rewežev v skupnem znesku din 1440.—. Podpora v živilih je prejelo 35 rewežev v vrednosti din 2.776.75. Štirin rewežem se je plačevalo mleko, kar je obremenilo blagajno z zneskom din 529. Za revne prvoobhajance se je oskrbelo obleka in obutva za din 400.—.

Ob sklepnu svojega poročila se je ga. tajnica obrnila s prošnjo do celokupnega odbora, da bi tudi v prihodnje tako požrtvovalno deloval v blagor siromakov.

Blagajniško poročilo o dohodkih in izdatkih Vincencijeve družbe za leto 1939 je podala pravtako marljiva in delovna članica g. Marieca Gorjančeva. Vseh dohodkov je bilo din din 35.325.64, izdatkov pa din 35.914.39, tako da je znašala imovina dne 31. decembra 1939 din 1.411.25.

Zavod Marijanšča.

Poročilo zavoda Marijanšča je podala č. s. Magda Rojs, ki je takoj v pričetku poudarila, da iz starih poročil izhaja, da je bil zavod vedno v težkih gromnih situacijah. Moral se je vedno trdo boriti za vsakdanji kruh, čeravno ni manjkalo plemenitih dobrotnikov. Družina šteje danes 105 članov. Vsem je treba pripraviti vsak dan tečno hrano in toplo sobo za otroke. Letošnja mrzla zima je prinesla med otroke bolezni, da so bili pred mescem samo štirje zdravi. Sedaj so zopet zdravi vsi. Mesečni prispevki, katere plačujejo starši in obične, so tako majhni, da komaj krijejo hrano. Kje je kurjava, luč in neštehto drugih potreb. Tudi vzgoja otrok ni lahka. Večina teh sirot ni prisluška iz objema materine ljubezni. Svoj paradiž imajo pa v otroškem vrtcu.

Druge težave so spot z večjimi otroki, katerim je treba pomagati pri učenju. Mesečna zanaša din 150.— do 200.—. Brezplačno je v zavodu 10 otrok. V zavodu stanuje tudi 30 dijakinj, 27 iz gimnazije, 3 pa iz meščanske šole. Zanje je zopet treba posebne vzgoje in nege. Oskrbnina zanje je din 400.—. Četrto skupino tvorijo gospodinjska dekle, 18 po številu. Želja po izobražbi jih je priveden v 6 mesečni tečaj. Vseh predmetov je 15. Poleg praktičnega dela se podaja tudi teoretično znanje. Na šoli poučujejo štirje gospodje, ostale predmete pa sestre same. Mesečna je din 400.—. Neke malega prispeva za šolo tudi kr. bančka uprava.

Letni dohodki zavoda so znašali din 223.459.—, izdatki pa din 218.701.—, prebitek je naložen v hranilnici. Zavod je dobil podpor v denarju ali blagu od več dobrotnikov, med katerimi je tudi Vincencijeva družba.

Poročilo nadzornega odbora je podalo v svojem in v imenu radi bolezni zadrganega g. Ogrizka g. okrajinški nadzornik Rupret Vinko. Za poslovovanje je izrekel funkcionarjem zahvalno in priznanje.

Na predlog ge. Košorok Mimice je postal stari odbor, katerega sestavljajo: gdč. Roosova, predsednica; ga. Slaparjeva, tajnica; ga. Gorjančeva, blagajničarka; gdč. E. Dolencova, gospodarica. Marljivim in požrtvovalnim članicam Vincencijeve družbe, katerih delo smo le kratko opisali, tudi z naše strani toplo priznanje.

stva raznarodovanja in to nam nudi dovoljenje dokaz za vsa naša razmotrovitanja.

Kdor je o vsem tem že razmišljal in se ozrl le malo okoli sebe in mogoče nekoliko čez mejo, ta ne bo zdovnil v poslanstvu, ki ga vrši in ki ga mora vršiti vsak narod zlasti pa velja to za malo narod ki ljubi le pravico. Ta bo tudi spoznal prelom med dvema svetovoma in nasprotujočima si situacijama. Na eni strani trdoživost in neuklonljivost malih narodov, na drugi strani pa satanski pohelep in zahteva po življenjskem prostoru drugih večjih narodov.

Toda naš narod je praviljuben. Ne damo nčesar, kar je našega, a tudi ne zahtevamo tistega, kar vemo da ni naše. Kar je naše, to na imamo tudi pravico zahtevati. Za to borba pa je potreben alarmiranje vseh narodnih sil, vsa naj imajo pred očmi: jasen smoter: Mi hočemo živeti, a vsako delo začenjamno z Bogom!

Tržiške občinske zadeve in drugo Mai odgovora „Jutra“

Kar dolgočasno je že bilo za tržiške bratve našega „Gorenjca“, ker je njegov dopis k nemam prenehali pisati o ljudeh iz Jutrove dežele. Mislimo, da se je približno tako god loči Jutrovem dopisniku, zato je napisal senzacionalne naslove svojemu dopisu v nedeljsko „Jutro“: „Tržiške zanimivosti in tržiške skrbi. Občni zbor in prireditve. — Občinska kriza.“ Cisto pravo temo si je dopisnik izbral za svoje brihtne čitatelje in za naš primeren odgovor.

V prvih odstavkih hvali prosvetno delo v „Bralnem društvu“, kateremu so vzeli gospodje narodniki pridevnik „Slovensko“. Društvena zastava, ki nosi podobe svetih bratov Cirila in Metoda na pojmu slovenske tribarvice, je pa moralna v skrivališču takrat, ko so gospodje „hipernacionalisti“ imeli v rokah oblast. Po kresni noči 1935, ko je postal minister za notranje zadeve dr. Anton Korošec, je za drugimi „klerikalnimi“ zastavami prišla na dan tudi ta zastava, ki je častitljiva in tudi narodna svetinja. In prav radi tega, ker je narodna svetinja, ki morala v skrivališče. Marsikdo od njih, ki se okrenejo te zastave zbirajo, ni vreden tega narodnega simbola.

Trejti izlet gorenjskih smučarjev, meša dopisnik med predpustne prireditve. Lepo se bo zahvalil naš ponosni smučar, športnik, ki hodiči krepiči svoje telo in bistri duha v dostojnem športu, da se ga uvršča med predpustne veseljake in krokarje. Napad občino, češ da je dala premalo priložnosti za veselje in za bavo gostom. Občinska uprava pozna take zadevščine in je hotela vso prireditve ohraniti v mehji dostojnosti. Kako blagajno vpliva veseljence na športnike, je imenito pokazala veselica v Sokolskem domu, ki je bila med prireditvijo. V nedeljo zjutraj je organizacija kar odpovedala in je samo še sila razmeri tičala program naprej, da fiasko, ni bil tako viden. Naravnost čudo se ja pa godilo pri slalomu za dame. V soboto se je damam pri poskusih zdela proga prelahka, v nedeljo dopoldne se je pa vse kotalilo pred številnem občinstvom in sodnim zborom. Med gledalcu so se slišale hudomušne opazke na račun veseljencev, da dame in prečute noč v sokolnici. Ali so te stvari delale čast športu? Če bi se dalo duška veseljencev v polni meri, kaj in kako bi potem izgledalo? Najbrž bi gostje odnesli ednine vtise, nekateri pa celo mačka iz Tržiča. Sicer je po prebivalstvu po navodilih občinske uprave sprejelo goste z vso gostoljubnostjo, za kar se je čulo dosti laskavih priznanj.

V posebnem odstavku se graja in sprašuje

po čegavi zaslugu je bila vsa prireditve spomljana malo preveč v strankarske vode. Odgovarjam: Po zaslugi tistih, ki so dali v prvo časopisno reklamo štart in cilje raznih panog pred sokolski dom, ter da bo veselica in ples v sokolnici, v dogovoru z vojaškimi oblastmi v Tržiču glede fotografiranja, kam se je delegirale prve goste na hrano in stanovanje. itd. Torej naj Jutrov dopisnik tudi v tem pogledu boste levite sebi in svoj m. Iz krajevnega rodoljuba ne pišemo več. Če bo pa treba in če bomo izvzani, ima po Gorenjčevem dopisniku še dovolj tvarine za odgovor.

Končno se dopisnik spomni še občinske politike in prav, da so se občinski ocjetje polemili, malce dolgo že počivajo na lavorkah, že mesec ni bilo seje odbora, cirkularji, kriza proračun itd. Vidi se, da se mož zelo zanima za blagajno našega mesta, kar je vse polhvale vredno. Pregovor pa pravi: Najprej odstrani Bruno izpred svojega praga, potem izberi pezdir iz očesa svojega brata. Na videz je občinska uprava res mirovala, v resnici je pa delala toliko, kolikor so dopuščale razmere. Z mestnim domom je še vedno dovoj skrbi, ki so drobne a vendar potrebne. Trasiralo se je tlakovanje ceste; načrti, popis in proračun so gotovi, kar bo v kratkem tudi odobreno od merodajne strani. Če ne bi bilo vojske, bi bila delna že razpisana in v spomladni bi se pričelo z delom. V zvezi s tem je, da so se kupile nove litozelene cevi za ojačanje vodovoda na progi od Sluga do Koširja, 650 m dolžine. Dela se popis in proračun za izmenjavo cevi od Koširja do zajetja preko 1000 m dolžine. S tem bi se zajelo vso vodo studenca. To niso malenkosti, katerih dopisnik seveda nöčete. — Proračun je že dva meseca v osnutku na županovi mizi. To pa iz razloga, ker je hotela ministrska uredba ukiniti ozir, znižati trošarino na alkohol. — Omenja krizo občinskega odbora v zvezi z zadajo M. pri Primožu. To samo toliko omenimo, da je imenovan žrtve brezvestnih ljudi, ki ga hujskajo in mu oskrbujajo advokate na (njegove stroške) misleč, kakšne težave povzročajo občini. To je tudi najboljše spričevalo za tržiške „rodiljive“ iz Jutrove dežele.

Končno pravi, da so v skrbeh, če odstopi sedanji občinski odbor, ker ne bo potem tlakovanih cest, ne nove šole ne pokopalnišča. To je pa rest. Gospodje so nakazali, da v 15. letih dobrne konjunkture niso nič naredili, pa če bi še kdaj dobili občino v roke, se takoi vse delo ustavi. Dovoli na bo imelo posla orožništvo in sresko načelstvo s protidržavnimi elementi.

Kranjski planinci so zborovali Podružnica SPD praznuje letos 30-letnico Prešernove koče

Pretekli četrtek 22. februarja zvečer se je v predavalnici dvorani Narodnega doma vršil 41. redni občni zbor kranjske podružnice SPD. Poleg odbornikov se je občnega zbara udeležilo nekaj nad 30 članov. Navzoč je bil tudi župan g. Cesenj in zastopnik glavnega odbora g. Pušnik iz Ljubljane.

Kot je predsednik g. Roje lani orisal zgodovino kranjske podružnice ob 40 letnic obstoja, tako je letos podal poročilo o 30 letnici Prešernove koče na Stolu, ki je bila otvorjena 31. julij 1910. Dokler kranjska podružnica SPD ni postavila koče na Stolu, je bil ta v turističnem oziru zelo zanemarjen. Prvotno društveno delovanje je bilo osredotočeno na Storžič, iz tehničnih razlogov pa je odbor opustil miseligradiči tam planinsko postojanko in sklenil postaviti koče na Stolu. Po zaslugu navdušenih odbornikov in takratnega načelnika g. prof. Zupana pa se je koča na Stolu le postavila. Zabrežniška občina je uvažajoč velik pomen turizma odstopila les brezplačno. Dne 1. junija 1909 so prvič zapeli lopate na vrhu Malega Stola, v septembru pa je bila koča dograjena, otvorjena pa 31. julija 1910. Leta 1926 je občen založil blagajne znaša din 2.358.96. Čisto premoženje koncem leta 1939 je znašalo po odbitku posojila din 149.070.— in kavcij din 29.462.50 din 462.462.96: Pasive pa znašajo din 178.532.50. Premoženje se je zvišalo za din 52.712.—.

Blagajniško poročilo je podal g. Kožman. Prejekov je bil din 236.298.71, izdatkov pa 235.939.75, saldo blagajne znaša din 2.358.96. Čisto premoženje koncem leta 1939 je znašalo po odbitku posojila din 149.070.— in kavcij din 29.462.50 din 462.462.96: Pasive pa znašajo din 178.532.50. Premoženje se je zvišalo za din 52.712.—.

Poročlo gospodarjev pravi, da je bilo v 1. 1939 vpisanih v Valvazorjevem domu 2.184 obiskovalcev, če bi se pa vsi vpisali, pa bi jih bilo gotovo nad 5000. Denarni promet pri Valvazorjevem domu je znašal 94.196.—, prebitek pa din 30.845.—: Prešernova koča je bila radi izrednih prilik predčasno zaprta, vpisalo se je 1049 posetnikov, denarni promet je znašal din 24.618.—, prebitek pa din 7.928.—. Lani je obiskalo Prešernovo kočo in Valvazorjevem dom tudi 30 Holandcev.

Pri razpravi je predlagal g. dr. Silar, naj se načelnikovo poročilo natiska v „Planinskem Vestniku“, ali kje drugje. Sprejet je bil tudi predlog g. dr. De Glere, naj se v Prešernovi koči obesi slika g. ravn. Zapana Antona za njeno zasluge pri gradnji koče.

Pri samostojnih predlogih je bil sprejet predlog g. dr. Antonega Megušarja, naj se Valvazorjeva koča preimenuje v Valvazorjev dom.

Smrt blage žene

Nem vemo ne ure, ne dneva. V četrtek, dne 15. februarja zjutraj je nenadoma umrla v starosti 56 let Frančiška Knific, po domači Štihelnovi mamni iz Zg. Besnice. Na predvečje se je po opravljenem gospodinjskem delu popolnoma zdrava kakor običajno spat. Nepričakovano jo je Gospod poklical k sebi, jo

rešil vseh bridiči in trpljenja tega minljivega sveta, da jo poplača obilno za vsa vrena dobra dela, katera je vršila na svetu.

Kako je bila pokojna povsed priljubljena, je pričal njen lep pogreb, katerega se je udeležilo veliko število domačega in tujega občinstva.

Cerkveni pevski zbor, katerega članica je bila tudi ona v mladih letih, ji je po končani sv. maši zapel ob odprttem grobu zadnje slovo.

Vzgoji svojega otroka tako, da zjutraj, zlasti pa zvečer čisti zobe!

SARGOV

KALODONT

PROTI ZOBNEMU KAMNU

P R E K L I C.

Podpisana Aljančič Frančiška, Podtabor, podbrezje, obžalujem in preklicujem kot nesrečno vse, kar sem žaljivega govorila o Markiču Francu in Ani.

— Aljančič Frančiška, Podtabor.

P R E K L I C.

Podpisana Srebrnjak Marija Klanc št. 68, preklicujem tem potom vse obdolžitve, katere sem izrekla o g. Pavcu Janezu s Klanca in se mu zahvaljujem, da je odstopil od kazenskega postopanja.

Klanc, 28. februarja 1940.

Srebrnjak Marija.

V NAJEM

se oddasta s 1. aprilom 2 sobi oz. 2 lokala v neposredni bližini pošte in sodnije pripravna za pisarno ali kaj podobnega. Naslov v upravi „Gorenjca“.

M A L I O G L A S I

Za vsako besedo v malih oglasi se plača D. 0.50. Najmanjši znesek je 8 D.

Važno! Modroče, otomane, spalne divane itd. izdeluje solidno in po nizki ceni BERNARD MAKŠ, tapetnik — Na skali št. 5. (v hiši g. Šipica)

Prostor za skladišče v Kranju se išče. Naslov v upravi „Gorenjca“.

Moderno 4 sobno stanovanje z vsem komforrom v mestu se odda takoj ali pozneje. Naslov v upravi.

Mimica Zagorska:

Marija Taborska

Zgodovinska povest iz dobe turških časov.)

(Dalje)

Martin je gledal in živo občutil vso to vojno grozoto. Ležal je v gozdu, nedaleč spodaj so taborili Turki. Tako blizu so bili mongolski oblegovalci, da se je prav do njega slišalo rezgetanje njihovih majhnih konj. Po nebu so plavalni oblaki, kakor da bi megla zagrnile nebo in bi se pripravljalo na dež. Iz dušecih megel je zaudarjal oster vonj, včasih je plamen sknil iz njih visoko pod sinje nebo, se zvih in se spet zrušil v nič. Turki so odhajali posamezno in v trupah, vračali so se obloženi s plenom. Gonili so črede drobnice in živine, ki je mukala in silila v ogenj. Vmes so vodili tudi skupine ljudi, ki so žalostno jokali in klicali na pomoč. Toda turški bič je neusmiljeno padal po hrbitih, da so stekale rdeče proge in so postajali udje modrikasti in črno podplutni s krvjo od udarjev. Tedaj so usta nesrečnih sužnjev onemela, ne tožbe, niti vzduha ni bilo čuti iz njih.

Martin je iz svojega skrivališča v hosti videl Turke, ki so gnali iz Lancovca proti Radovljici krdele ubogih ljudi, ki se niso pravočasno poskrigli. Vmes je bil ubogi starček, ki so mu kolena klecali in se je le s težavo vlekel dalje. Pred njim se je ustavil Turek, stal nekaj časa, potem je starec porinil nož v srce. Nesrečnik se je zgrudil na tla, Martin ni mogel slišati njegovega smrtnega krika, le treptal je ob strašnem zločinu in se križal. Turki pa se za starca niso več zmenili, gnali so ujetnike naprej, kakor da se nič zgordilo.

Vsa turška sila se je moralno zgrniti po poljih in bregovih okrog Radovljice, tako se je glasilo povelje bega Hasana, ki jih je vodil. Le manjši oddelki so včasih odhajali ropatin pozgat po okolicu, sicer so pa neprestano naskrakovali mesteca, se rogali znamenju križa na obzidju in streljali vanj. Toda mesteca se ni podalo in Vilibaldov Martin je gledal že tretji dan, kako se turški barjaki zaletavajo v mestno obzidje in se spet razlivajo nazaj po ravnini, ka-

Oddam lepo sobo s posebnim vhodom in s uporabo kopalnice v mestu s 1. aprilom gospodu ali gospodični eventuelno zakonskemu paru. Naslov v upravi „Gorenjca“.

Sivalni stroj znamke „Pfaff“, pogrezljiv, zelo dobro ohranjen, se proda. Naslov v upravi lista.

Izbula se je sukna v nedeljo zvečer v Stražišču. Pošten najditelj naj se javi. Naslov v upravi lista.

Predno kupite ali zamenjate šivalni stroj ali kolo, si oglejte zaloge strojev in koles raznih znakov v trgovini Omeje Ivan Tavčarjeva 9. Vzamem tudi stare stroje in kolesa v račun.

Katera dobrosršna šivilja bi vzelja v učenje delico revnih staršev, staro 16 let, kateri bi nudila tudi vso oskrbo. Naslov v upravi lista.

V službo sprejemem žensko moč pošteno in agilno za pomoč v obratu in v gospodinjstvu. Nastop takoj. Naslov v upravi lista.

Pozabila se je nova aktovka v neki kranjski gostilni z važnimi listinami. Najd' telja prosim naj jo izroči na upravo „Gorenjca“ proti nagradi.

Lokal na prometnem kraju se odda takoj v načem. Informacije daje Josip Bajt, Kranj. Mencingerjev trg 15.

Prodajalka agilna poštena se sprejme takoj. Ponudbe poslati na upravo lista pod šifro „Zmožna prodajalka“.

Posestvo v Kranju ali v bližini vzamem v načem. Ponudbe na upravo „Gorenjca“ pod šifro „Zanesljiv“.

Rabljene ročke od olj in doze olinatih barv in lakov kupuje po najvišji dnevni ceni trdka P. Majdič „Merkur“ Kranj.

Stare kovine in staro železo kupuje po najvišji dnevni ceni trdka P. Majdič „Merkur“, Kranj.

Ne pozabite!

Za nakup in izdelavo oblek ter plaščev je najcenejša konfekcija

Izdajujemo tudi po meri!

V nači konfekciji dobite vse vrste oblek in obleke za Veiko nož in birmo po zelo nizkih cenah.

57

kor valovje. Vse te pestre barve, iskri konjiči, zastavonoše s polmesečem, vse se je prerivalo, podilo, sem in tja. Turški jezdeci so gonili male tatarske konje okrog mesta, gledali so, kje bi zazijala v obzidju vrzel, skozi katero bi mogli vdreti v mestece. Toda zdovje je kljubovalo. Včasih je rignil konj in klecm, včasih spet padel rdeči jezdec na tlu. Martin je treptajajoč gledal v obzidje. Turki se niso menili za ustreljenega tovariša; gonili so naprej, turski konji so mu stopali na hrbit, zdrobili mu glavo. Bila je pač vojna, ne vojna, ropanje.

Neko noč, ko je Martin ves utrujen zadremal, je začul divje krike, rezgetanje konj in rjovenje. Gledal je in videl mnogočice, ki so odhajale izpred Radovljice. Niso se pomikali vozovi naprej na Gorenjsko, šli so nazaj po beli cesti.

„Kaj je?“ se je čudil Martin. „Ali mar Turki odhajajo?“

Ni si mogel pojasnit tega, do jutra ne. Ko se je zadrnilo, je viden, da je vsa okolica Radovljice prazna, zapuščena. A, glej! Tam, izza mesta so prijezdili trije jezdeci na visokih konjih, toda ti so imeli svelte čelade. Objezdili so mesto in se vrnili skozi mestna vrata notri. Le nečemu je že edulj Martin. Po tleh je ležalo vse polno turških konj, razbitih voz, podrtih šotorov in pobitih Turkov.

„Naveličali so se obleganja, pa so šli,“ je menil Martin. Šel je po gozdovih, po grapah in tokavah, da bi prišel v mesto. Vedel je, da mora zdaj iti tja, da mora dobiti Polonico.

„Hm! Ali zdaj imaš? Ali imaš dovolj?“ Pošasten je bil glas, ki je udarjal na Martinova ušesa, da je nehotje postal.

„Ali sem te res? Hej, zdaj vidiš, kako se prerezete vrat? Z enim zamahom, ha, ha!“

Martina je izpreletaval mraz, glas pa je prihajal bliže in bliže.

„Meni si hotel prerezati vrat, sem pa jaz obračunal s tebo.“

Iza jelovja je prišel Gorazd s Posavca, oči so mu bile krvavo podplute in v okrvavljeni desnici je držal nož, na katerem se je kri že strdila. Srajca, kamižola vse je bilo obrizgano s krvjo. Martin je odstopil za tri korake.

B R Z O J A V !

Izvanredno ugodni nakup še po starih najnižjih cenah edinole pri tvrdki

LOGAR & KALAN - KRANJ

Za birmance štofi: din 20,-, 25,-, 35,-, 50,-.

Za gospode največja izbiro kamgarnov: din 55,-, 75,-, 85,-, 100,- itd.

Za dame: Najmodernejši novi vzorci za plašče in obleke: din 30,-, 35,-, 40,-, 60,-, 70,-, 110,-.

Dospela je velika izbiro najnovnejših svilenih rut.

Pridite in prepričajte se!

Velika oblastveno dovoljena

R A Z P R O D A J A v Kranju - Mestni trg 11.

Vsemu cenjenemu občinstvu vladno naznanjam, da radi opustitve trgovine razprodajam vse modno, manufakturno in galanterijsko blago pod lastno ceno. - OPOZARJAM Vas na lepo izbiro inozemskih štofov in kamgarnov za moške obleke ter veliko najmodernejših vzorcev damskega volnenega blaga za obleke, kostume in plašče. - NE ZAMUDITE te edinstvene ugodne razprodaje, sami veste, da so vse tovarne blago podražile. Pri meni se Vam nudi redka prilika, da dobite dobro blago po res nizkih cenah. Za nizke cene Vam jamči

JOŽE VIDMAR - KRANJ, Mestni trg 11.

MANUFAKTURA, MODA IN GALANTERIJA

Ako imate kurja očesa in se Vam dela trda koža, pridite v našo higienično urejeno pedikuro, kjer Vam naš pediker odstrani vse te nepritetnosti brez bolečin in brez kemičnih sredstev za din 6.- Ne mučite se s krpanjem nogavic, ker Vam za malo denarja strokovno popravimo moške, ženske in otroške nogavice. Samo pri Bata.

VINA

dolenjska, štajerska in sploh vseh vrst, kupite pri Centralni vinarni v Ljubljani - Frankopanska ulica 11.

„Gorazd? Gorazd s Posavca! Kaj si ti?“

Gorazd je izbuljeno gledal nekam po hosti.

„Da Gorazd s Posavca? He, Posavce je hudič vzel. Da sem Gorazd? Tudi Gorazdov grunt je šel k vragu!“

„Gorazd! Kaj si storil? Koga si zaklal?“

Gorazd je neumno ogledoval krvav nož in roke.

„Koga sem? Zakaj me pa še to vprašaš? Ali ne veš?“

Saj govorí o tem že vsa Gorenjska, da, vsa Gorenjska. Hej, hej, ali ne vidiš? Tam gredo biriči pome!“

Gorazd je zatulil in hotel zbežati, toda Martinove želenje pesti so ga zadržale.

„Kam vendar hočeš? Kaj si storil?“

Gorazdove oči so se divje blazno lesketale.

„Kdo si? Zakaj me ne pustiš dalje? Ali ne vidiš biričev?“

„Kje, Kje?“

„Tamil! Tam ali ne vidiš?“

„Bodi mirem, saj ni nikogar!“

„Da ni nikogar? A kdo si? Zakaj me ne pustiš dalje, da bi ušel biričem?“

„Gorazd, ali ne poznas Vilibaldovega Martina?“

„Vilibaldovega Martina. Iz Podbrezij? Pa tisti nisi ti!“

„Sem! Kaj me res ne poznas, Gorazd?“

„Ne, ne, ti nisi Vilibaldov Martin! On bi me ne zadržal tu, on bi mi se pomagal, da bi se skril pred biriči.“

Martini sta groza in usmiljenje hkrati polnila srce.

„A kam hočeš? Kaj si naredil?“

„Pusti me, Zaklal sem nekoga! Če me ne pustiš, bom zaklal še tebe!“

Držal je nož in meril z njim v Martinove prsi. Martin mu je stisnil roko v zapestju, da je nož padel na tla.

„Gorazd! Od kod prihajaš, to mi povej!“

„Iz Radovljice. Pusti me! Ali ne vidiš tam biričev?“

„Saj jih ni. Jaz sam sem pri tem.“

„Izposti me, kdorkoli si! Ne izročaj me biričem!“

„Ne boj se, Gorazd. Biriči te ne bodo dobili. Kje so teboji?“

„Odši so, ne vem kam. Tja pač, odkoder so prišli.“

„Ti prihajaš iz Radovljice.“

„Odtam, da. Pred biriči bežim.“

„Revež, od groze se mu je zmešalo,“ si je mislil Martin.